

Il·luminar

Per fi, Hammershøi. Aquesta ha estat una de les il·lusions més buscades de la petita història del CCCB. Va ser l'Albert Garcia Espuche, als inicis del Centre, el primer a parlar d'aquest pintor tan peculiarment urbà –d'una urbanitat restringida al seu món personal–, de llums tan delicades. Després en vàrem veure una exposició al Louvre –en una de les poques sortides de les seves terres daneses que han fet les pintures de Hammershøi– i ens vàrem convèncer que les havíem de dur a Barcelona. Després, en Jordi Balló va reprendre el repte i vàrem muntar aquesta exposició, posada sota el signe de la llum o, si voleu, de les llums.

Wilhelm Hammershøi (1864-1916) i Carl Dreyer (1889-1968). El pintor i el cineasta: dues maneres d'accedir a la llum guiades per un registre familiar. El mateix Dreyer va reconèixer en ell la llum de Hammershøi. I és aquesta la perspectiva que hem escollit per relacionar les dues obres: la llum, en el que té de metàfora sobre el coneixement. Les llums vénen de l'art.

Presentar una selecció de pintures de Hammershøi ja és en si mateix un esdeveniment. Abans només havien sortit del seu país tres vegades. Però es tractava de buscar el valor afegit segons l'estil del CCCB, que vol dir establir relacions i canviar perspectives. Dreyer ens serveix per introduir una altra mirada sobre Hammershøi, el qual, al seu torn, ens ajuda a il·luminar Dreyer. I així l'estranya profunditat del Nord més llunyà se'ns fa més familiar, més comprensible, més incorporable.

En certa manera, el que Hammershøi ens proposa és una visita al caràcter primordial d'allò urbà. En l'origen hi ha unes cases tocades per una llum que és senyal que alguna cosa hi ha a fora que és condició del dedins. A partir d'aquí es poden anar descabdellant molts fils cap a això que en diem modernitat. I aquí ja trobem la traça de Dreyer, precursor en tantes coses.

Jugar amb la llum, demostrar que no hi ha una manera única d'il·luminar els quadres, intentar projectar la llum de Dreyer sobre la llum de Hammershøi, aquest ha estat l'objectiu d'innovació museogràfica que ens hem proposat assolir en aquesta exposició. Per això m'agradaria posar-la sota l'advocació dels il·luminadors, figures clau de la museografia no sempre reconegudes.